

bailli de Mâcon, au détriment de l'Église (1). En 1289 (18 juillet), Nicolas IV, voyant le peu d'effet de ces actes,

(1) *Arch. du dép. du Rhône.* Arm. Abel, vol. 21, n° 2. — Bulle de Nicolas III. — « Nicolaus episcopus, servus servorum Dei, carissimo in Christo « filio Philippo Regi Francorum illustri, salutem et apostolicam benedictionem. Personam tuam sic omnipotens Dominus gracie sue benedictione « perfudit, sique tibi grandem animum prebuit, ad sua beneplacita prosequenda, quod, tanquam princeps christianissimus devotionis eximie « illustrum meritorum titulis insignitus, ad ipsum Deum et sedem apostolicam gerens reverentiam filialem, ecclesias et personas ecclesiasticas « regio favore prosequeris et quantum in te est dispendiis illas affici non « permittis, honorans in hoc sacrosanctam Romanam Ecclesiam matrem « tuam in cuius caritatis visceribus locum magnum obtines inter ceteros « catholicos princeps orbis terre; digne quidem tibi, rex inclite, auditas « nuper querelas Lugdunensis Capituli affectu speciali seriose referimus ut « illis sicut devotus filius, in quo plene quiescimus, aures adhibeas cum « earum qualitate pensata non debeant subticeri. Profecto, procuratore « ipsius capituli ad sedem apostolicam destinato referente, didicimus quod « ballivus regius de Matisconensi in terra et dominio Ecclesie Lugdunensis, « de novo, contra statum antiquum, bastionarios retinet qui bona hominum ejusdem Ecclesie saisiunt et homines ipsos pignorant, pro sue arbitrio voluntatis; nec pignora ipsorum dimittunt nisi per eosdem homines redimantur. Canonicos insuper, etiam personatus et dignitates in predicta Ecclesia obtinentes, presbyteros quoque ac clericos terre predicte, in personalibus actionibus eorum eodem ballivo litigare compellunt et ipsos interdum ausu sacrilegio capiunt et carceri mancipare presumunt, in Ecclesie prefate grave prejudicium et contemptum ecclesiastice libertatis; super quo dicti capitulum ejusdem sedis patrocinium humiliter implorarunt. Nos igitur, licet hec tibi non placere credamus, quia tamen, si veritate (quod absit) ipsius procuratoris assertio fulcitur, posset per hoc regio nomini derogari, eelsitudinem regiam rogamus et hortamur attente quatinus attendens quod non decet quod prefata Ecclesia, que multarum coruscat privilegio dignitatum, per quoscumque officiales tuos sic dispendiosis injuriis opprimatur; nec inibi ecclesiastica libertas, ad cuius conservationem te convenit adesse propitium defensorem, quomodolibet conculeetur; sic circa premissa regia circumspitione provideas quod preter divine retributionis premium possis apud homines digno laudum preconio commendari. Datum Rome, apud sanctum Petrum, X kl. aprilis, pontificatus nostri anno secundo. »